

SUZANA HORVAT, Odvjetnica
Nova cesta 82, 10000 Zagreb
Tel./fax. (385)1 46 41 330
E-mail: odvshorvat@gmail.com

U Zagrebu, 27. kolovoza 2021.

**UDRUGA ZA NEZAVISNU
MEDIJSKU KULTURU, Zagreb**

N/p gospodina Toni Gabrić, glavni urednik

**Šubićeva 20/3
10000 Zagreb**

Podnositelj zahtjeva: **Poliklinika za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba,**
OIB 81725888904, Zagreb, Ul. Ignjata Đorđića 26,
zastupana po Ravnateljici prof. dr. sc. Gordani Buljan Flander,
i prof. dr. sc. **Gordana Buljan Flander**, OIB 05023174283, Zagreb, Ul.
Ignjata Đorđića 26, oboje zastupani po punomoćnici Suzani Horvat,
odvjetnici iz Zagreba, Nova cesta 82, po punomoći dostavljenoj uz
Zahtjev za objavom ispravka netočnih i nepotpunih informacija od 02.
kolovoza 2021.

na temelju članka 40. i članka 41., Zakona o medijima, podnosi slijedeći

**ZAHTJEV ZA OBJAVOM ISPRAVKA NETOČNIH
I NEPOTPUNIH INFORMACIJA**

sukladno članku 22., 40., 41. i 42., Zakona o medijima, Poliklinika za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba, zastupana po Ravnateljici prof. dr. sc. Gordani Buljan Flander, te prof. dr. sc. Gordana Buljan Flander, oboje zastupani po punomoćnici Suzani Horvat, odvjetnici iz Zagreba, u interesu istinitog informiranja javnosti podnose **ZAHTJEV** za objavom ispravka netočnih, neistinitih i nepotpunih informacija objavljenih na portalu www.h-alter.com dana 25. kolovoza 2021. u članku / serijalu pod naslovom „Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece(6)?“, autorice Jelene Jindre.

Zlonamjerni su i tendenciozni navodi da bi navodno „...konstrukt „otuđenja od roditelja“ bez javne rasprave, uopće uopće ušao u primjenu u hrvatski sustav za zaštitu djece i obitelji, svi putevi vode prema Poliklinici za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba i ravnateljici te gradske zdravstvene ustanove – Gordani Buljan Flander.“; u kojem se pravcu ističe kako otuđenje od roditelja nije konstrukt, već znanstveno istraživana i dokazana problematika. Otuđenje se istražuje u svijetu desetljećima, a u Hrvatskoj je još 2008. godine Pravobraniteljica za djecu u Hrvatskoj odvjetničkoj komori organizirala intersektorski okrugli stol upravo na ovu temu, dok je 2014. godine u Ljetopisu socijalnog rada, objavljena zapažena studija slučaja čija autorica nije djelatnica Poliklinike za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba.

Tendenciozni su i zlonamjerni navodi o postojanju navodne „sprege Poliklinike i privatnih poduzetnika, supružnika Karen i Nicka Woodalla iz Londona“. Naime, Karen i Nick Woodall imaju

dugogodišnje karijere u kliničkom radu (i to ne samo u području otuđenja), publiciraju knjige, educiraju stručnjake u raznim zemljama svijeta (npr. Island, Irska, Poljska, Malta, SAD) i usko surađuju s britanskim sudovima kao sudski vještaci / eksperti, a zbog koje su stručnosti pozvani da razmjene svoja iskustva i educiraju stručnjake Poliklinike za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba. Na traženje novinarkе Jelene Jindre istoj su dostavljeni iznosi uplata prema Woodallovima od 2016. godine do danas, u kojem su pravcu neistiniti navodi novinarkе Jelene Jindre da istoj navodno od strane Poliklinike ne bi bili dostavljeni traženi podaci.

Poliklinika za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba s EAPAP-om nije u „poslovnoj i interesnoj vezi“, Poliklinika nije financirala iz svojeg proračuna niti jednu organizaciju EAPAP-ove konferencije, a što smo i naveli u ranijim demantijima, a o čemu se očitovao i Nick Woodalla u dopisu od 25. kolovoza 2021., koji cijelosti prenosimo;

„Zamoljen sam od strane prof.dr.sc. Gordane Buljan Flander da razjasnim odnos između Poliklinike za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba i Europske asocijacije praktičara otuđenja od roditelja (EAPAP). Radi toga, može biti korisno da započnem opisivanjem svrhe i prirode EAPAP-a. EAPAP nije poduzeće ili druga vrsta pravnog entiteta. Nema imovinu niti dugove. Nema bankovni račun te ne prima prihode ili izvršava uplate bilo koje vrste. EAPAP je dobrovoljna, neformalna grupa praktičara i istraživača mentalnog zdravlja, diljem Europe, koji imaju interes prema dinamici obitelji koja se često naziva „otuđenje od roditelja.“ Asocijacija je osmišljena 2017. godine, sa ciljem daljnjeg upoznavanja problema „otuđenja od roditelja“ za obitelji i djecu, sa osobitim naglaskom na aspekt mentalnog zdravlja (umjesto na pravni aspekt) tog problema te prepoznavanje karaktera zaštite djece u ovoj specifičnoj obiteljskoj dinamici. Stručne osobe iz Poliklinike za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba su bili dio inicijative stvaranja asocijacije, ali Centar nema nikakav formalni ili pravni odnosa sa EAPAP-om. Rad asocijacije uključuje razmjenu ideja i ekspertize, razmjena relevantnih znanstvenih članaka, profesionalni nadzor, stvaranje javno dostupnog biltena, razvoj izjava o profesionalnoj praksi te korištenje društvenih medija za distribuciju stvari od interesa. Ovaj rad se izvršava na besplatnoj, volonterskoj osnovi. Asocijacija je također dozvolila da se njeno ime koristi u dvije međunarodne konferencije. Prva je održana i financirana od strane Family Separation Clinic iz Londona, 2018. godine. Druga je održana i financirana od strane Poliklinike za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba 2020. godine. EAPAP je nedavno odlučila promijeniti svoj naziv u Međunarodna akademija praktičara sa otuđenom djecom. Akademijin ustav će nastaviti biti volonterski te neformalan i neće imati imovinu niti provoditi poslovne aktivnosti. Radi uklanjanja sumnje, nikad nije bilo financijskih ili poslovnih transakcija između Poliklinike za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba i Europske asocijacije praktičara otuđenja od roditelja. Rado ću odgovoriti na bilo kakva pitanja koja nastanu povodom ovog dopisa. S poštovanjem, Nick Woodall.“

Neistiniti su i tendenciozni navodi iznijeti u tekstu, da bi navodno stručni i financijski rad Poliklinike bio zatvoren za javnost, odnosno da: „... Nemam, zasad, cjelovit uvid u motivaciju domaćih zagovaratelja “otuđenja”, ali tijekom istraživanja nalazim dokaze da se ta dva procesa – stručni i financijski – poklapaju. Institucije koje u stvarnosti nitko ne kontrolira, a bave se najosjetljivijom društvenom skupinom – djecom, a time, prirodno, i roditeljima, potencijalno su opasne institucije za cijelo društvo. O tome, uostalom, svjedoče hrvatske Laure.“

Poliklinika je zdravstvena ustanova otvorena za javnost, te su na web stranici Poliklinike javno dostupni, u skladu s važećim propisima, sljedeći financijski podaci i financijska izvješća:

- godišnji financijski izvještaj – završni račun,
- registar ugovora o javnoj nabavi i okvirnih sporazuma,
- financijski plan,
- plan nabave.

Poliklinika je zdravstvena ustanova specijalističko-konzilijarne zdravstvene skrbi čiji je osnivač Grad Zagreb, i kontrolu njena poslovanja provode:

1. Upravno vijeće Poliklinike,
2. Ured za zdravstvo Grada Zagreba,
3. Gradski kontrolni ured Grada Zagreba,
4. HZZO,
5. Ministarstvo zdravstva RH,
6. FINA

Nadalje, financiranje putnih troškova i troškova smještaja djelatnicima Poliklinike prilikom sudjelovanja na konferencijama, kongresima, specijalizacijama, radionicama i drugih oblika stručnog usavršavanja uobičajeno je, ne samo za Polikliniku, nego i za ostale institucije koje za to imaju predviđena sredstva. Ovo osobito i iz razloga što je uvjet za obnavljanje licence stručnjacima pri nadležnim komorama trajno usavršavanje, i podrška institucije u kojoj stručnjaci rade.

Također su neistiniti su i tendenciozni navodi u tekstu novinarkе Jelene Jindre, da bi navodno postojao usmeni dogovor CZSS-a i Poliklinike, koji traje punih 19 godina, o čemu postoje i brojni dokazi, odnosno da CZSS-i roditelje upućuju direktno u Polikliniku, a Poliklinika time ima siguran posao i uputnice obiteljskog liječnika ili pedijatra, na temelju kojih dobiva uplate od HZZO-a, budući da Poliklinika i CZSS-i u Hrvatskoj nemaju niti mogućnosti niti ingerencije za usmene dogovore. Kao i kod drugih preporuka za odabir zdravstvenih ustanova, uobičajeno je da se preporuča ona ustanova gdje već postoje dobra iskustva pacijenata.

Centar za socijalnu skrb ili neka druga institucija mogu preporučiti ustanovu za obradu i tretman djece, no pravo roditelja je da se izaberu ustanovu / stručnjaka, odnosno pravo je pacijenata odabrati zdravstvenu ustanovu.

Također, javno su dostupni podatci da je Ravnateljica Poliklinike, ali i drugi stručnjaci, u medijskim istupima u više navrata apelirala na druge stručnjake i institucije da provode obrade djece sa sumnjom na zlostavljanje i zanemarivanje, a osobito djece upućene zbog problema u razvodu roditelja, s obzirom na to da se radi o velikom broju djece i da jedna ustanova nema kapaciteta za sve njih.

Slijedom iznijetog, budući predmetni članak / serijal sadrži maliciozne i neistinite navode o radu Poliklinike, te radu stručnjaka Poliklinike, kao i osobno radu prof. dr. sc. Gordane Buljan Flander, objavljivanjem navedenog članka postupljeno je protivno svim pravilima novinarske struke, te je povrijeđeno pravo osobnosti, odnosno pravo na ugled, čast, dostojanstvo i ime Poliklinike za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba, ali i pravo osobnosti, odnosno pravo na ugled, čast, dostojanstvo i ime prof. dr. sc. Gordane Buljan Flander; stoga ovim putem zahtijevam objavljivanje ovog ispravka netočnih i nepotpunih informacija navedenih na portalu www.h-alter.com, dana 25. kolovoza 2021. u serijalu pod naslovom „Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece (6)?“, autorice Jelene Jindre, u cijelosti, na način propisan člankom 41. stavak 1. Zakona o medijima u vezi sa člankom 40. Zakona o medijima.

Poliklinika za zaštitu djece i mladih Grada Zagreba zastupana po
Ravnateljici prof. dr. sc. Gordana Buljan Flander i

*Prof. dr. sc. Gordana Buljan Flander oboje zastupani
po Suzani Horvat, odvjetnici*